

Ændringsforslaget om at dele forslaget er forkastet.

Jeg betragter herefter ændringsforslag nr. 2 stillet og tiltrådt af det samme mindretal som forkastet.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

7) 2. behandling af lovforslag nr. L 54:

Forslag til lov om tillægsbevilling for finansåret 2007.

Af finansministeren (Lars Løkke Rasmussen).
(Fremsættelse 24.01.2008. 1. behandling
21.02.2008. Betænkning 28.02.2008).

Forhandling

Formanden:

Ønsker nogen at udtale sig?

Da der ikke er nogen, der ønsker at udtale sig, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Afstemning

Formanden:

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1-18 tiltrådt af udvalget?

Da det ikke er tilfældet, er de vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

8) 2. behandling af lovforslag nr. L 57:

Forslag til finanslov for finansåret 2008.

Af finansministeren (Lars Løkke Rasmussen).
(Fremsættelse 05.02.2008. 1. behandling
21.02.2008).

Kl. 13:17

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet.

Der er stillet forslag om, at lovforslaget henvises til fornyet udvalgsbehandling, og hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

9) 2. behandling af lovforslag nr. L 26:

Forslag til lov om ændring af lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v. og forskellige andre love. (Omlægning af ansvaret for befordring til brobygning, ny befordringsordning ved korte forløb, elektronisk ansøgning m.v.).

Af undervisningsministeren (Bertel Haarder).
(Fremsættelse 28.11.2007. 1. behandling
06.12.2007. Betænkning 26.02.2008).

Kl. 13:16

Kl. 13:17

Forhandling

Formanden:

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 13:18

Afstemning

Formanden:

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1, tiltrådt af udvalget?

Det er vedtaget.

Kl. 13:18

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

10) 1. behandling af beslutningsforslag nr.

B 66:

Forslag til folketingsbeslutning om tiltrædelse af stabiliserings- og associeringsaftale mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Montenegro på den anden side.

Af udenrigsministeren (Per Stig Møller).
(Fremsættelse 28.02.2008).

Kl. 13:19

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet, og den første ordfører er hr. Michael Aastrup Jensen.

Kl. 13:19

(Ordfører)

Michael Aastrup Jensen (V):

Republikken Montenegro er i dag en vigtig potentiel kandidat til optagelse i EU-samarbejdet. Montenegro har gennem en årrække ydet en stor indsats for at opfylde Københavnskriterierne og dermed få mulighed for optagelse.

Republikken befinder sig i øjeblikket i en såkaldt overgangsperiode, men har vist en stærk vilje til reformer, hvilket har ført til resultater, som få andre lande i samme situation har kunnet fremvise på så kort tid. Stabiliserings- og associeringsaftalen vil være en håndsrækning til landet, og den vil opmuntre republikken til at fortsætte sine anstrengelser for tilpasning til EU-standarder.

Formålet med associeringen er at styrke demokratiet og retsstaten i Montenegro, og den vil derfor være et skridt på vejen mod et mere stabilt og fremtidssikkert Montenegro. Stabiliserings- og associeringsaftalen vil derfor være til fordel for Danmark og EU, og ikke mindst vil den gavne Montenegro, da den skal være med til at sikre, at den positive udvikling, der allerede er i landet, styrkes.

Det kan kun være i et lille land som Danmarks interesse, at det europæiske samarbejde omfatter så mange lande som muligt. Montenegro er et land i rivende udvikling, hvilket bl.a. illustreres af Danmarks eksport til landet, som i 2006 samlet set steg med 21,6 pct. – en stigning, som forventes at fortsætte.

Sigtet med aftalen er altså at styrke og udvide de politiske og økonomiske forbindelser mellem EU og Montenegro og derigennem styrke tilknytningen mellem de to parter. På den baggrund mener vi fra Venstres side helt overvejende, at denne aftale vil være til fordel for Danmark og for det fremtidige EU-samarbejde, mens den samtidig sender et vigtigt signal om EU's velvilje over for Montenegro. Vi mener derfor, at der bør indgås en aftale.

Kl. 13:21

Formanden:

Tak til ordføreren. Der er ingen, der har bedt om ordet, så den næste i ordførerrækken er fru Yildiz Akdogan.

Kl. 13:21

(Ordfører)

Yildiz Akdogan (S):

Socialdemokratiet kan fuldt og helt tilslutte sig forslaget om at tiltræde stabiliserings- og associeringsaftalen mellem EU-landene og Montenegro.

Balkan er igen i fokus, og som altid er det de områder, hvor der er de største udfordringer, der nyder mediernes bevågenhed. Serbiens voldsomme reaktioner på Kosovos selvstændighed tiltrækker derfor mere opmærksomhed end det lange, seje reformtræk, der lige nu kendetegner udviklingen i Montenegro, og derfor ser jeg diskussionen i salen her i dag som en kærligkommen lejlighed til at sætte fokus på den reformproces, EU har startet i den vestlige del af Balkan, herunder Montenegro.

Danmark har som resten af EU-landene en interesse i, at mange års uro på Vestbalkan afløses af en udvikling præget af økonomisk stabilitet og internationalt samarbejde. Siden Montenegros selvstændighed i 2006 har landet ydet en dedikeret reformindsats, og netop i denne proces kan EU's stabiliserings- og associeringsaftale fungere som et godt instrument til at målrette og understøtte dette fortsatte reformarbejde.

Aftalen har medtaget de bedste elementer af den succesfulde udvidelsesproces med de 12 senest optagne medlemslande. EU kan på den ene side motivere reformarbejdet gennem politisk viden, økonomisk støtte og ikke mindst udsig-